

MACEDONIJUS (11) *sb m*

Macedonijus (7), **Macedonijusz** (2), **Macedoni** *a.* Macedonijus *a.* Macedonijusz (2);
Macedonijus *KromRozm II* (2), *KromRozm III*, *KrowObr*, *NiemObr* (2); Macedonijusz *OrzList*;
Macedonijus : Macedonijusz : Macedoni *SkarJedn* (1:1:2).

a jasne; teksty nie oznaczają é oraz ó.

sg N Macedonijus (4). ◊ *G* Macedonijusza (1). ◊ *D* Macedonij(e)mu *SkarJedn* (2). ◊ *A*
Macedonijusa (3). ◊ *pl N* macedonijuszowie (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *n-pers* Imię biskupa Konstantynopola (IV w.), twórcy herezji, głoszącej, że Duch Święty nie jest Bogiem (10) : *KromRozm II* f4, v4v; *KromRozm III* C4v; *KrowObr* A4; przeciw Mácedonie^{mv} Cárogrockie^{mv} Pátryárfe ktory bluznił Bołtwo Duchá ś. *SkarJedn* [A*2]v, 81, 175, 390; Dla cze^{go} Theodozyus Cefarz/ zwołał fynod Konstántynopolitański/ ná którym łtroná obłędliwa przemogła/ y ofądzili Mácedoniufa/ ktory o duchu ś. mimo pímo ś. wierzyć/ y wyznáwác niechciał *NiemObr* 134, 134.

2. *Wyznawca lub zwolennik nauki Macedoniusza* (1) : wízycy przeciwnicy ławice tey Rzymskiej/ o tę skáłę łby łobie potłuka/ ták iák ich przodkowie Arryulzowie/ Mácedoniufzowie/ Neltoryanowie/ y Ewthychowie/ o tę skáłę łye potłukli. *OrzList* h2v.

Cf **MACEDONIJANIN**

ZZa